

פרשת ויצא < 133 < ט' כסלו תשע"ג

גילוי דעת

ניפגע פון קוואל (בראשית כ"ח, י"א)

אסיר ציון

שר ההסברה והתפוצות, יולי אדלשטיין,
על ציונות, אהבת הארץ והמאבק באנטישמיות

עמוד ענן

בצלאל סמוטריץ' על השמירה האלוקית
וההליכה המסורה של אנשי המילואים אחרי הענן

הארץ שלנו בזכות ה"פזני צען" על המסר שהאחדות והחוסן הלאומי שלנו מעבירים לאויב
להטיל על האויב את פחד יצחק ה"פזני צען" על חשיבותה של ההרתעה האסטרטגית
בעלי גויס בצו 8 ד"ר חנה צוקר על ההתמודדות של משפחות המגויסים עם המצב הלא שגרתי



אבי קנטרוביץ
מנכ"ל תנועה כהלכה
עייפות בנהיגה (ב')

"תאונות עייפות הן רק אלה בהן נרדם הנהג על ההגה", האומנם?! לאמתו של דבר נראה, שהעייפות נוטלת חלק גדול בתאונות דרכים שונות.

עייפות גלויה

נהג נרדם על ההגה: במצב זה הרכב סוטה מנתיב נסיעתו לכיוון השוליים ומתנגש במעקה בטיחות, או מתרסק בתעלה, הסמוכה לשולי הכביש. במקרים אחרים, הרכב נכנס לנתיב הנגדי וגורם ל"תאונה חזיתית" עם רכב אחר. התוצאה בדרך כלל קטלנית.

תאונה עצמית של רכב בודד או נהג בודד: הגורם לתאונה זו מתקשר ישירות לעייפות, באותם המקרים בהם מתברר, כי הרכב היה תקין וכי הנהג לא היה שותף או מסומם. תוצאות תאונה זו בדרך כלל קשות ביותר.

נהג בשלבי הירדמות, 'ניקור', תופעה המוכרת לנהגים. אדם שאינו רוצה להירדם, אך ראשו צונח כאילו מעצמו, ומייד מתרומם בחזרה. תופעה זו נמשכת עד שלוש שניות, בהן הרכב נמצא נשלטה מאד מוגבלת. תוצאות מצב זה תלויות באופן אחיזת ההגה ובמצב הדרך.

עייפות סמויה

נהג עייף, שאינו יודע שהוא עייף: תופעה זו מוכרת לנהגים, שאינם זוכרים ברגע נתון, האם "עברנו את הצומת, או לא", או "האם אני נמצא בכביש הנכון שתכננתי לנסוע בו, משהו לא מסתדר לי".

פתרונות למצבי עייפות

- < שינה טובה ועמוקה.
- < תנומה קלה בתוך הרכב, במקום בטוח (לא בשולי הדרך), כעשרים דקות.
- < הפסקה וארוחה קלה, מהווה "זריקת מרץ" לנהגים.
- < מנוחה, עצירה במקום שקט ועצימת עיניים לזמן קצר.
- < פעילות בעת הנהיגה, שיחה ערה עם הנוסעים, לעיסת מסטיק וכד'.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה
מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

המערכת:

תחושת 'ביחד'

עם ישראל מתגלה במלא גדולתו ברגעי משבר נדמה כי האזרח הפשוט מניח בצד את כל צרותיו האישיות ומתמקד בלהיות אדם ואזרח טוב יותר. בשבוע שחלף ראינו את עם ישראל מאוחד, אנשים מחזקים זה את זה, בעלי משפחות עוזבים הכל מאחור ומתגייסים לצו 8 בשמחה. רבים מהמגויסים אמרו לי, שאחרי מספר שעות ביטלו להם את הצו, משום שהגיעו מספר רב מדי של מגויסים ליחידות. הם נעצבו על כי לא זכו לתרום, ביחד עם חבריהם, למען העם והמדינה.

רבים מאזרחי ישראל נרתמו, ביחממות פרטיות, לסייע לתושבי הדרום, באירוח, בחלוקת מזון וצעצועים, בתמיכה נפשית ובכלל, בחיזוק בשעה הקשה. החלום הפרטי שלי, שהתחושה הזאת של ה'ביחד' תישמר ולא תחלוף לעולם. לא צריך שיהיה פה מפחיד וקשה, כדי שנהיה פה אחד בשביל השני.

תחושת גאווה

הרבה גבות הורמו עת דובר לפני 6 שנים על פיתוח 'כיפת ברזל'. ובכן, בפרסקטיבה לאחור, הוכח שמערכת כיפת ברזל היא חיונית לשלום האזרחים ולתחושת הביטחון. היום זה נראה ברור לכולנו, שיש כיפת ברזל. המערכת הזו היא פרי יצירה ישראלית של טובי המוחות, חברת רפאל - מערכות לחימה מתקדמות וחברת אלתא, חברת-בת של התעשייה האווירית, אין שני לה בעולם. כל העולם מתפעל מהמערכת, מהזמן הקצר יחסית, שבו נכנסה לפעולה והפכה למבצעית, ובעיקר מהתוצאות שהיא מביאה. הראש היהודי עשה זאת שוב והעולם מביט מהצד ומתפעל.

תחושת כמיהה

יהי רצון שהגשם יבוא וישטוף את הכל, את כל הרוע והשנאה. שתשקוט הארץ ארבעים שנה.

הוצאה לאור: קרן אביה | לפרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: אסנת הכהן | עיצוב: תמי כהן | מחיר הגיליון: 4 ש"ח כולל מע"מ
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד. אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות. נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון. כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:00	ירושלים: 5:14
תל אביב: 4:18	תל אביב: 5:16
חיפה: 4:08	חיפה: 5:13



לידידנו הנבחרים החדשים לייצוג מפלגת ה"איחוד הלאומי" בכנסת

ליו"ר המפלגה ח"כ אורי אריאל, לרב אלי בן דהאן, לזבולון כלפה, לאורית סטרוק, לרב הלל הורביץ ולנחי אייל קבלו ברכתנו לדרך צלחה, תזכו להוביל ולהנהיג את המחנה הלאומי. תמשיכו לשמור על ארץ ישראל, תורת ישראל ועם ישראל מתוך אחדות, אמונה וגבורה.
מצוות פרסומי ישראל וגילוי דעת

משמיע ישועה

ספרו החדש של שמחה רז
ושל הרב שלום קליין והילה וולברשטיין על דמותו של
הרב **צבי יהודה הכהן קוק** זצ"ל

ספר מרתק, גדוש בסיפורים מרגשים על אישיותו הרבגונית של הרב, התלמיד חכם, הצדיק והמנהיג הדגול, מי שהיה הדמות הדומיננטית בציבור הדתי לאומי מהקמת המדינה, דרך בניית עולם התורה הציוני ועד מפעל ההתישבות

ניתן להשיג ב:
צומת ספרים | סטימצקי | גלילי ספרים

הוצאת: אור עציון,
ספרי איכות תורניים
המכון התורני
ע"ש ר' יצחק וחנה סטרולוביץ'



הספר מוקדש לע"נ
אביה יהושע ז"ל
גולדברג



להזמנות - אור עציון, ספרי איכות תורניים: 08-8502822 • www.machon.oretzion.com

מתיישבי יהודה ושומרון בוחרים

דני דנון

בגלל המסירות לארץ ישראל ולהתיישבות!

בזכות המדיניות הבלתי מתפשרת למען יהודה ושומרון!

בשל המאבקים כנגד האנרכיסטים!

הודות לפיצוי לנפגעי ההקפאה!

בגלל החיזוק שהביא מהקונגרס האמריקני ליו"ש!

אנו, תושבים מכל רחבי יהודה ושומרון, קוראים למתפקדי
הליכוד להצביע לחבר הכנסת דני דנון בפריימריז לליכוד.



דווידי בן ציון
(31),
אלון מורה

משה אהרון (32), נופי נחמיה



יעקב גל (66), אלון שבות

תמיר בן שלומי
(37),
ברוכין



משה שטכלברג (46), טלמון



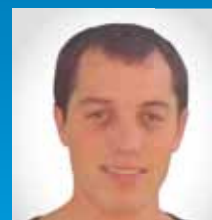
חני דעוס (35), שערי תקווה

אסתי ברנד
(58),
קדומים



יסכה חיימוב (36), קרית נטפים

מאיר ברויאר
(29),
שבי שומרון



יונתן אליאש (26), קדומים

בשביל ליכוד וממשלה ציוניים ולאומיים יותר!



כל כך על הלימודים. אך כל בן וכל בת צריכים לדעת, שהתקופה הזאת היא הטובה ביותר, שבה אפשר לנצל את הזמן באופן היעיל ביותר. אדם נשוי, בעל אישה וילדים, חייב לדאוג לפרנסה ולחינוך ילדיו וכל טרדות העולם על ראשו, אך בגיל הנעורים, אדם יכול להקדיש את כל זמנו אך ורק לצורך עצמו. עליו לנצל כל יום ויום, להכין עצמו לדרכו בחיים, שבדרך כלל אינה סוגה בשושים. באותה מידה שנער מקדיש את שנותיו הטובות כדי לעצב את דמותו הרוחנית, כך יהיה בעל חוסן רוחני בהמשך חייו, כשייתקל במצבים מסובכים. לעיתים קרובות, בוגרי ישיבה, לאחר עזיבתם את הישיבה, מצטערים על כך שלא ניצלו את הזמן היקר שהיה להם. כל יום שעובר ואינו מנוצל באופן מלא, הוא בבחינת פסידא דלא הדר כמו שיעקב אבינו הכין את עצמו לקראת הגלות, כך כל בן ובת, במיוחד בתקופת הנעורים, צריכים לנצל את זמנם לעלות במעלות התורה והיראה, ולהיות בנים נאמנים לעם ישראל לתורת ישראל ולארץ ישראל ■

הם למדו שם את כל החכמות הקשורות לבריאה, כמו זואולוגיה, רפואה ובוטניקה, אך בעיקר העמיקו בתחום האלוקות, דהיינו מעשה בראשית ומעשה מרכבה.

כפי שרופא, העומד לטפל בחולים במחלה מדבקת, מחסן את עצמו לפני הטיפול, כך רצה יעקב אבינו להתחסן מבחינה רוחנית לפני צאתו למקום שממה רוחנית. מה גם שלא היה ידוע לו כמה זמן הוא עתיד להיות שם.

בהמשך, כשיעקב אומר לעשו "עם לבן גרתי ואחר עד עתה", מסביר המדרש שכוונתו הייתה לומר "עם לבן גרתי ותרתי"ג מצוות שמרתי". לכאורה קשה, וכי איכפת לעשו שמירת המצוות של יעקב, הרי הוא לא מחשיב זאת כלל? אלא שיעקב רומז לעשו, שלמרות שהיה עשירים שנה בחור, בכל זאת שמר על מעלתו הרוחנית, וכך יבין עשו, שכאשר יעקב נמצא במעלה רוחנית כה גבוהה, לא יוכל לו.

מכאן אנו למדים לדורנו. הדור הצעיר, בתקופת גיל ההתבגרות, נכנס לפעמים למצב של שאננות, ואינו שוקד

פרשתנו היא הראשונה מתוך שש הפרשיות העוסקות במעשיו ופעלו של יעקב אבינו, שהן מחצית מספר בראשית.

"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", מפשט הפסוק משמע, שמיד כשיצא יעקב מבאר שבע הגיע לחרן, אך חז"ל אומרים שעברו ארבע עשרה שנה עד שיעקב הגיע לחרן.

חז"ל רצו להדגיש לנו, שכאשר יעקב אבינו נאלץ לעזוב את ארץ ישראל, קינן חשש בלבו, שהמטען הרוחני שספג במשך שנות לימודיו, עדיין לא מהווה חיסון כנגד ההשפעות החיצוניות של העולם האלילי, עולם עם תרבות אחרת לגמרי, מזו שהיה רגיל לה בהיותו אצל אביו. לכן הלך יעקב ושהה ארבע עשרה שנה בבית מדרשם של שם ועבר, שהיה בעצם המוסד התורני היחיד בעולם העתיק. בבית המדרש של שם ועבר אמנם למדו תורה, אולם לא בצורה שבה לומדים היום בעולם הישיבות: גמרא ראשונים ואחרונים, מפני שאז התורה עדיין לא ניתנה.



עשרת הדברות לחותן הרמאי

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

דברים בעלמא

שעשה יעקב. יכול להיות שיעקב האמין, שהמקלות מגבירים את הייחוס/ הזיווג, אך הפסוקים מדגישים שהעשייה הייתה עפ"י המלאך.

לאנשים הנאמנים אליך אמור את כל האמת, במיוחד לאשתך. הדבר ישמש כמשענת ועידוד למעשיך. יעקב מספר לנשיו את כל האמת על התנהגות לבן ואת סוד הסיוע של המלאך, והן משיבות לו באותה אמת ובאותה נאמנות. רחל, שהסתירה דבר מה, שילמה על כך בקיצור ימיה (בעצם, למה לקחה התרפים הרי יכלה להשמידם או לקבורם?).

תמיד תן לרמאי ג'סטות מעבר למה שסוכם: יעקב אבינו רועה את הצאן החדש שנולד לו בנפרד מצאן לבן "ולא שתם על צאן לבן", כדי שלא יגיד לו, שאיתם הוא הרביע את צאנו. וכן נתן לו את הצאן, שלא מתרבה מהר, כדי להרוויח עונות המלטה (אע"פ שיעקב הרוויח מכך).

גם אם אתה עומד בהסכם, אל תנקר עיניים. על מנת שלבן לא יראה פתאום צאן רב אצל יעקב, מכר יעקב חלק מהצאן וקנה בו שפחות, עבדים, גמלים וחמורים. שהרי הגיוני שלכל רועה יש רכבים ועוזרים.

אם יש לכם דיבר ששכחנו, או תשובה בעניין התרפים, נשמח לשמוע מכם. pvpuah@gmail.com ■

יושב אוהלים" למילים כגון "לא, אל תגזים, זה גם הרבה בזכותך". ואילו יעקב אומר "ויברך ה' אותך לרגל" ומפרט "כי מעט אשר היה לך לפני ופרוץ לרוב".

כשרמאי מבקש לתת לך דבר מה, התשובה המיידית היא "לא תיתן לי מאומה", ואז לומר: אם...

הסר כל לזות שפתיים מהרמאי: הסר משם כל שיה נקוד... והיה שכרי". אותם שילודו מכאן ולהבא... יהיו שלי ואותן שישנן עכשיו הפרש מהם שלא תאמר שהיו שם מתחילה או שהתרבו על ידם (עפ"י רש"י שם).

אל תשכח לפרט מתי יקראו לך רמאי: "וענתה בי צדקת... גנוב הוא אתי".

תמיד תציע לרמאי הצעות קוסמות עד שיאמר בפה מלא "הן לו יהי כדברך", הלוואי שתחפוץ בכך (רש"י שם).

אל תעשה דברים השונים מהמקובל: שלא תיתפס כרמאי או מכשף. כפי שהוכחנו בעבר, יעקב פעל להגדלת צאנו, עפ"י המלצת המלאך שראה בצרתו. אך בכל אופן, לא יותר על מעשה המקלות, כיוון שכל הרועים עשו כך. אם יעקב היה יושב ומחלל ובכל אופן צאנו היה מתרבה, היו כולם חושדים בו בכישוף.

שמור על הנהלים (ההתנהלות) גם אם הם נראים מיותרים: התורה מתארת בפסוקים רבים את הפעולות

מסופר על רב חשוב שישב על כסא קש עתיק. לפתע, נקרע פנים הכסא והרב הנכבד נפל לתוכו. בהלה גדולה פרצה בבית המדרש. פתאום קם אחד הנוכחים ואמר: אל תהררו אחר רבכם. כסאו הוא כאבנים, ששם יעקב תחת מראשותיו. כל חור שבכסא אמר "עלי ישב הרב", ראה זאת הקב"ה ושם שלום ביניהם ואיחדם.

בכל רוע בחיים מומלץ להסתכל על הצד החיובי, אך לפעמים זה יוצא מצחיק מדי.

אף אחד לא רוצה להתעסק עם רמאי. אך לפעמים, אדם נקלע למציאות, בה אין לו ברירה אלא לעבוד מול רמאי. קשה יותר הדבר כאשר הרמאי, הבקיא בתורת הרמאות, מתייחס אליך בחשדנות. הדוגמא האופיינית לכך היא, כאשר יש לך חותן רמאי וחשדן. התורה, תורת חיים, מדריכה אותנו כיצד לנהוג במצבים שונים, וזה מה שהיא עושה במעשה יעקב בצאן לבן.

בעבר פירטנו את הצדדים הגנטיים והסברנו, שלא המקלות העשירו את יעקב, אלא הסיוע של המלאך (גילוי דעת' 36). כעת ננסח את עשרת הדברות ל"עשרת מונים" - המדריך לחותן הרמאי:

בקבלת מחמאה מרמאי, אל תצטנע: כשלבן אומר ליעקב "ניחשתי ויברכני ה' בגללך", היינו מצפים מ"איש תם

פרסומי ישראל

לקראת מלאת שלושים שנה לפטירת אבינו

אפרים יונה שחור

הרב זצ"ל

אנו, בניו ונכדיו, אוספים סיפורים, עובדות וזכרונות ממהלך חייו

- ילדותו בת"א
- ישיבת כפר הרא"ה
- ישיבת מרכז הרב
- הקמת ישיבת הר עציון
- קרית שמונה ומכון מאיר

נשמח מאד אם מכריו, תלמידיו וחבריו יעבירו לידנו כל דבר רלוונטי

תודה רבה

ניתן לשלוח למייל matokbalev1@gmail.com

או למשפחת שחור, רחוב האר"י 12 שדרות, או בנייד: משה שחור - 054-7506391

גילוי דעת

יום ראשון יא' כסלו (25.11)
בוחרים את רשימת הליכוד לכנסת



מרכיבים נבחרת לאומית בליכוד

מתפקד יקר, הצטרף לאלפי המתפקדים של המטה הלאומי בליכוד.
יחד נקדם מועמדים נאמנים, ערכיים ואמיצים שיובילו את הליכוד לניצחון.

שבח שטרן, נתן אנגלסמן
ראשי המטה הלאומי

**המטה הלאומי
בליכוד**



צור/י קשר עם הרכז המקומי שלך: www.likud2012.co.il
likudleumi10@gmail.com | **02-9944265**



סוף מעשה במחשבה תחילה

הרב אליקים לבנון - ראש ישיבת ההסדר באלון מורה ורב המועצה האזורית שומרון

עניין | משפחה



שאלה

יש לנו ילדים קטנים, והשאלה לא כל כך רלוונטית לגילאים האלה, אבל בכל זאת החלטתי לשאול. אני רואה סביבי שני דגמים של משפחות. יש משפחות, שכל הילדים שותפים בעבודות הבית, ניקיון, מכולת, בישול ואפייה, הכנות לשבת וכד'. ויש משפחות שהכל מוטל על כתפי האמא, והילדים "עושים טובה" כאשר הם שוטפים את הצלחת שלהם. נפשי יוצאת לזכות למשפחה בדגם הראשון, ולא רק בגלל אנוכיות שלי להקל מעלי. נראה לי שזה דגם נכון. הייתי רוצה להתחיל מעכשיו, כשהילדים קטנים, לבנות כך את המשפחה.

תשובה

איזהו חכם? הרואה את הנולד! וסוף מעשה במחשבה תחילה. תבונתו על החשיבה לטווח ארוך, ועל הרצון לבנות בית אידיאלי. אין ספק שכאשר מתחילים מוקדם, הכל נראה אחרת.

אחד הכללים שלנו בבניית כל מערכת, הוא להציב אידיאל גדול, ולרתום אנשים לאידיאל זה. אולם, כל אידיאל גדול חייב להיות מלווה ביצירת טוב גם לנפשות הפועלות. למשל: אם מרימים על נס את אידיאל ההתיישבות בארץ ישראל, בעיירות הפיתוח או בגרעינים תורניים, אי אפשר לקרוא לאנשים להתייבב לדגל, מבלי לדאוג שגם להם יהיה טוב, לא לדאוג רק להתממשות האידיאל. משפחה העוברת לעיירת פיתוח, צריכה לדעת שהיא מרויחה שם משהו, רווח רוחני או רווח כלכלי. אנו מוצאים הלכה בפיקוח נפש, אם חלילה נופל תינוק לים בשבת, ועל החוף עומד דייג, כאשר לידו רשתות דייג, אנו

מצווים את הדייג להשליך רשת המימה להציל את התינוק, אע"פ שעמו ניצודים גם דגים (שו"ע או"ח שכח, יג). האידיאל של הצלת נפשות בא עם רווח פרטי של הדייג.

גם בחינוך הילדים יש אידיאל גדול. בבית המתפקד כראוי, אמא מנצחת על מלאכות הבית וכל הילדים סביבה ככוורת דבורים. לשם כך צריך להכשיר את הקרקע, ע"י יצירת אווירה מתאימה, ולהתכוון גם לתועלת לילדים, ולא רק לבית ולמשפחה. הכשרת הקרקע באה ע"י אמון ואהבה לילדים. זו המעטפת השורה בבית, כאשר כל הילדים, גם אלה שהם "ילדים טובים", המשתדלים למלא רצון ההורים, וגם הילדים המנסים לייצר מאבקים, מתח וכד', כולם זוכים ליחס של אהבה ואמון, מתוך הבנה ברורה, שרצונם הוא לקבל תשומת לב מההורים, אלה, בדרך של עשיית טוב, ואלה, בדרך של "מלחמה" נגד ההורים.

בנוסף, צריך להבין שעבודות הבית שייכות לכל המשפחה. אמא איננה משרתת או חלילה שפחה, שתפקידה לארגן את הבית, לכבס, לבשל, לשטוף כלים וכד'. זו זכות לילדים כאשר הם שותפים בחיי הבית. המטלות שאמא נותנת להם, גורמות להם שמחה והרגשה שגם הם "גדולים" ויכולים להשתלב בעשייה במשפחה. המחשבה הנוספת החייבת להתלוות לדרך זו, היא מחשבה, שעבור הילדים זהו נכס, להכיר ולדעת לעשות את עבודות הבית. הבנות, כאשר תינשאנה, תדענה לבשל, לאפות, לתכנן סעודה לשבת וכד'. וגם הבנים ידעו לשטוף את הבית, לשטוף כלים, לכבס, לגהץ וכד'. כאשר יתבגרו והיו לאנשים, הם ירויחו מכך. לכן, כאמא טובה, בני נכון את ההשקפה על המשפחה, ומכאן הדרך פתוחה להצלחה בהשגת המטרה ■

דין תורה

הרב אמוץ הכהן - ראש הכולל לדיניות בבית חגי

שורת הדין

ישנם שני הבדלים מעשיים בין הטעמים:

א. במקרה ושמעון נקט באמצעים לא כשרים כדי לזכות בבית המשפט (כגון שוחד, או מסמכים מזויפים): אם הטעם הוא משום קנס, עדיין לא נזדקק לתביעתו של ראובן. אך אם הטעם הוא משום שראובן קיבל את דין המלכות, הרי שלא על דעת זה קיבל ראובן את דינם. ב. אם שמעון יודע, שע"פ האמת הוא חייב: אם הטעם הוא משום קנס, הרי זה קנס רק שבית הדין לא יזדקקו לראובן, אבל זה לא פוטר את שמעון מהחוב שלו כלפי ראובן. אך אם הטעם הוא, שראובן קיבל מרצונו הטוב את פסק הערכאות, אין על שמעון שום חיוב לשלם לראובן. **נראה שנטיית הפוסקים להכריע, שבית הדין אמנם לא יזדקק לתביעה, אך אם שמעון אכן חייב, עליו לשלם לראובן ■**

הרי הדבר חמור אף יותר, שיהודים עוזבים את משפטי הקב"ה הישרים והולכים לחצוב להם בורות נשברים. ועתה נשיב לשאלה, כתב הרמ"א (שם): "מי שהלך בערכאות של גויים ונתחייב בדיניהם, ואחר כך חזר ותבעו לפני דיני ישראל, יש אומרים שאין נזקקין לו; ויש אומרים דנזקקין לו, אם לא שגרם הפסד לבעל דינו לפני גויים. והסברא ראשונה נראה לי עיקר." הרמ"א הכריע להלכה, שאין להזדקק למי שתבע את חברו והפסיד (אם כי יש אחרונים המפקפקים בפסק זה). בביאור טעמו של הרמ"א נחלקו האחרונים: יש מבארים (הנתיבות, הלבוש והגר"א), שטעם הדבר משום קנס. כיוון שראובן עבר על איסור הפניה לערכאות, אנו לא נזדקק לו יותר בדין זה. ויש מבארים (שו"ת מהרא"ל צינץ חו"מ סימן ל'), שטעם הדבר משום שראובן, ברצונו החופשי, קיבל עליו את דין המלכות בעניין זה, ע"י שפנה לערכאות, ולכן אנו לא נזדקק לדון אותו.

שאלה > ראובן תבע את שמעון בבית משפט והפסיד בתביעתו, ועתה רוצה לתבעו מחדש לפני בית דין בד"ת, האם בית הדין יזדקק לו?

תשובה > שאלה זו מתחלקת לשני חלקים:

א. האם בית הדין יזדקק לתביעתו של ראובן?
ב. האם במקרה ושמעון יודע שהוא אכן חייב לראובן, מוטל עליו לשלם לו?

לפני שנשיב לשאלה, נקדים ונאמר, שכאשר ראובן תבע את שמעון בערכאות (אף אם היה הדבר בהסכמת שמעון), הרי הוא עבר על איסור חמור מן התורה. כתב השולחן ערוך (חו"מ סימן כו סעיף א'): "אסור לדון בפני דיני גויים ובערכאות שלהם אפילו בדין שדנים בדיני ישראל, ואפילו נתרצו שני בעלי דינים לדון בפניהם, אסור. וכל הבא לדון בפניהם, הרי זה רשע, וכאילו חרף וגדף והרים יד בתורת משה רבנו ע"ה". ואם הערכאות הללו הינם יהודים, שדנים ע"פ חוקים שאינם חוקי התורה,



רובי ריבלין

יו"ר הכנסת שלנו.

מצביעים
151
ברשימה הארצית

הורכים אחר הענן

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים



וחפצים בהשמדתה.

במעבר ישיר ומתבקש לתחומי פעילותה של רגבים, מי שחושב שניתן להתעלם מחוסר הנאמנות הזה, בעיצוב המדיניות הקרקעית וההתיישבותית של מדינת ישראל, עוצם עיניו וטומן ראשו בחול. טוב יעשו 'חסידי השוויון השוטים', אם יאזינו היטב לקולות המלחמה של ערביי ישראל, יפנימו את חובתה של ישראל לחזק את ההתיישבות היהודית בפריפריה ובאזורים אסטרטגיים, ויחדלו מלתקוע מקלות במאמצים לאומיים אלו ■

חי, קיים ובוטט.

גם אצלנו ברגבים, שלושת רכזי השטח והדובר גויסו עוד בסוף השבוע שעבר, והתנועה פעלה ופועלת במתכונת מצומצמת. אני מרשה לעצמי להעריך בזהירות, שאצל מרבית הארגונים הפועלים 'בצד השני' נמשכה העבודה כרגיל גם השבוע, וזה אומר הכל...

ובאותו הקשר, אי אפשר להתעלם מגילויי התמיכה של ערביי ישראל, מחברי כנסת ועד סטודנטים, במחבלי החמאס בעזה, היורים על אזרחי ישראל

"וה' הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם" (שמות י"ג, כ"א).

"ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן יחנו בני ישראל. על פי ה' יסעו בני ישראל ועל פי ה' יחנו. כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו. ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת ה' ולא יסעו. ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו. ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו. או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו. או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו. יחנו בני ישראל, ולא יסעו ובהעלותו יסעו. על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו. את משמרת ה' שמרו על פי ה' ביד משה" (במדבר ט', ט"ו).

השמירה האלוקית הכל כך בולטת, אל מול מאות הטיילים שנפלו על ערי ישראל, ומנגד, ההתייבבות וההתגייסות המוחלטת והמסורה של חיילי המילואים אחר "עמוד הענן".

"פה אמר ה': זכרתי לך חסד נעורך, אהבת כלולתיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" (ירמיה ב', ב'). לרגל המאורעות, אני משנה ממנהגי ומרשה לעצמי השבוע, לכלול במאמרי מעט יותר מתיאור עובדתי של 'הנעשה בשטח'.

פתחתי במובאה ארוכה של פסוקים, שקריאתם והקשבה פנימית להם, על רקע האירועים בדרום, לא יכולה שלא להרעיד את נימי הנפש. הפסוקים הללו מתמצתים, בבחינת מעט המחזיק את המרובה, את נוסחת הקשר שבין הקב"ה לעם ישראל. השמירה האלוקית והטיפול האבהי והמנחה מחד, והדבקות העילאית שבהליכה הישראלית אחר הענן מאידך. עם ישראל הולך אחר הענן בדבקות, שומר "את משמרת ה'", והדבקות הזו שבה ועומדת לו בשעת צרה: "זכרתי לך חסד נעורך... לכתך אחרי במדבר...". שני צדדי המשוואה הזו מלווים את ההיסטוריה של עם ישראל מאז ועד עתה: "על ניסוך שבכל יום עמנו". השמירה האלוקית הכל כך בולטת, אל מול מאות הטיילים שנפלו על ערי ישראל, ומנגד, ההתייבבות וההתגייסות המוחלטת והמסורה של חיילי המילואים אחר "עמוד הענן". בעת ששורות אלו נכתבו, טרם ידוע אם ומתי נתקבלה החלטה על כניסה קרקעית לעזה, אולם כבר כעת ברור, ששיעורי ההתייבבות של חיילי המילואים מרחיבים את הלב ומזכירים לכולנו, שעם ישראל 'הישן והיפה' עודנו

חבצני

חננוכה

8 יאזר

כל נרשמת שמינית
מקבלת 8 חודשים
במתנה!
נרשמים עכשיו!

גיליון מס' 220

המגזין החודשי של חבצני

מיוחד לחננוכה: תפילה, הפעלות לכל המשפחה, מצעד חנוכיות מקוריות, מתכונים ללא טיטון, טיפוח על בסיס שמנים	לנשים בלבד ריאיון מרגש עם רותמה כריסוף, יוצרת חמרת חדשה ומפתיעה	המדענית שולמית לבנברג מציעה את ההוצע קדימה
עלו לאוויר "מתחלחלות ברשת" מלגו מתחלחלות חוש שקטור מריליה	עשור לנפילתו של דודו יונברג ריאיון מיוחד עם אמו בת שבע	ספרים ייחודיים: פוריות, הנקה, תזונה ותנועה, אמנית החודש, רוחק ורחוקה, בשדה המחקר, המלצת החודש, הרשות לנפא ועד

ההל' מלווה אותך כל החודש עם הנשאים שמעניינים אותך, מזויות חדשות ועם כלים להתמודדות שלום בית, זוגיות, חינוך, ילדים ונוער, מודעות, נשיות במעגלי החיים, טיפוח, מערכות יחסים, כלכלת משפחה, אופנה, תזונה, עיצוב הבית, ביטוח איכותי, טכנולוגיה ועוד. מיטב הכותבים והמתאריכים בגיליונות איכותיים, עמוקים ומקפידים.

ההל' זה הזמן שלך וצפ פאן אהבתי!

אל תישארי מאחור, 'הלל' מזמין אותך להצטרף!
ההצטרפות ללא התחייבות ובתנאים מיוחדים

www.halel4U.com.il 054-9393030

40
לילות

40
כיסויי ראש

40
ספרים

40
דיסקים



כוח ההרתעה של יעקב
ח"כ זאב אלקין - יו"ר הקואליציה ויו"ר סיעת הליכוד



אנחנו כאן כדי להישאר
ח"כ דני דגן - יו"ר הליכוד העולמי

דברים שרואים משם

יעקב אבינו מפגיש אותנו בפרשת השבוע עם ביטוי יחידאי, שמופיע פעמיים בפרשה ולא מופיע באף מקום נוסף בתנ"ך: "פחד יצחק". בשני המקומות משתמש יעקב בביטוי זה, כשהוא מדבר אל לבן: פעם אחת, כשהוא אומר לו, שאלמלא פחד יצחק היה בעזרו, לבן היה משלח אותו ללא רכוש; ובפעם השנייה, אחרי שיעקב ולבן כורתים ברית, נשבע יעקב בפחד יצחק, שלעולם לא יחצה את הרי הגלעד כדי לפגוע בלבן.

אז מה זה פחד יצחק? רש"י ורמב"ן מתייחסים לביטוי כאל כינוי לקב"ה, ומשיבים כך: בפעם הראשונה שנעשה שימוש בביטוי, נכתב "אלקי אברהם ופחד יצחק", ומסיקים מזה שלא מקובל לקרוא בשם אלוהים על מי שעדיין בחיים. אוקיי, אז יעקב לא אומר "אלוקי יצחק". אבל למה דווקא פחד? אפשר לקרוא את הביטוי כך שלא מדובר בכינוי לקב"ה, אלא כפשוטו: יצחק הטיל פחד כבד על לבן. יצחק היה כוח ההרתעה של יעקב. כדי להבין זאת, צריך להיזכר בדמותו של יצחק: ליצחק הייתה ברית אסטרטגית עם אבימלך מלך הפלשתים בגרה. ללבן היה יסוד סביר להניח, שאילו היה חוצה קו מסוים בהתעמרותו ביעקב, אם היה מוסיף לעשוק אותו ומשלח אותו מחוץ לחסותו, הוא היה מעיר את יצחק ואת הפלשתים מרצבם.

במעמד הברית בגלעד, נשבע יעקב ללבן, שלא יחצה את רכס הגלעד כדי לפגוע בלבן, לא הוא ולא כוח הברית של יצחק אביו. **זהו שיעור מאלף על חשיבותה של הרתעה אסטרטגית. לכל ברור מה היה גורלו של יעקב, אלמלא פחד יצחק על לבן. מאז ימי אוסלו, הברחה מדרום לבנון וההתנתקות, מדינת ישראל איבדה לא מעט מכוח ההרתעה שלה. מזה שנים החמאס מציק לתושבי הדרום, מבלי ש"פחד יצחק" מוטל עליו, מבלי שיש די בהרתעה הישראלית כדי למנוע את טרור הרקטות. בימים האחרונים יצא צה"ל בשמה של מדינת ישראל לבנות מחדש את כוח ההרתעה.** זה שיעור מאלף גם על מהותם של הסכמים עם אויבים. לא סתם טרח יעקב להזכיר ללבן את פחד יצחק במעמד הברית. הברית תיכון, האינטרס של לבן, לא לתקוף את יעקב, קיים כל עוד קיים פחד יצחק, כל עוד ההרתעה קיימת ומשתקת את לבן. אני מקווה שהשיעור, שמעבירה לנו הפרשה בהרתעה, ייקלט היטב אצל אויבינו לא פחות מאשר אצל מנהיגינו ■

חלום יעקב, כפי שבא לידי ביטוי בפרשת ויצא, מתאר את הסולם שמוצב ארצה, רגליו נטועות בארץ, ראשו מגיע השמימה, ומלאכים עולים ויורדים בו. לדעתו, החלום הזה מביע שאיפה, שרבים בישראל היו שמחים לאמץ: חשיבה יעילה ומעשית, כזאת שרגליה על הקרקע, בשילוב ראייה לטווח רחוק, אל מעבר ליומיום, כזאת שראשה מגיע עד השמיים.

חלום יעקב מקבל משמעות היסטורית, שיכולה להסדיר את חיינו בארץ ישראל. הקב"ה מבטיח ליעקב, שהאדמה עליה הוא שוכן נתונה לו ולזרעו, ומצייד אותו בהבטחה להתעצם, לגדול, לפרוץ לכל שושנת הרוחות, ובהבטחה נוספת ומשמעותית להמשיך ללוות אותו תמיד.

בימים בהם הארץ הופכת לגוש אחד ומאוחד, ימים שכל אזעקה וצו מילואים מתיכים אותנו לכדי עם אחד, נטול מחלוקות וחילוקים, בטוח בדעתו ושלם עם דרכו, עלינו לזכור את מהות קיומנו בארץ הזאת. **המקום הזה, אליו לוטשים עיניים כל אויבינו, פעמים במילים יפות וחנופות ופעמים בטיילים ובטרוח, ניתן לנו בזכות והוא שלנו לעולם. האחדות והחוסן הלאומי, המופגנים בכל שיעל במדינת ישראל, בכל מקלט ומרחב מוגן, מעבירים לאויב מסר אחד וברור, חזק יותר מכל תוקפנות: "אנחנו כאן, וכאן נישאר!"** חוסננו כעם והעוצמה שאנו מפגינים, אינם יכולים לבוא במקום מלחמה חסרת פשרות מול האויב. על מחבלי טרור קרובים ורחוקים, להיות עסוקים כל העת בשרירות. על צה"ל ועל כוחות הביטחון מוטל לרוצץ את ראש הנחש באשר הוא: בעזה, באיראן וגם בכבישי יו"ש. במהלך ימי "עמוד ענן" קיבלתי תלונות מאזרחים מודאגים ביהודה ושומרון, על אלימות והתפרעות הפלסטינים, שגברו מאז תחילת המבצע. אסור לנו להפקיר את ההתיישבות ביהודה ושומרון, על צה"ל לפעול ביד קשה. לרגל שבת בית אל, אנצל את ההזדמנות כדי לאחל לתושבי היישוב הצלחה, שגשוג ובניית הארץ. שבת שלום ■



הישוב בית-אל חוגג 35 שנה לעליה לקרקע

האם ניתן לזהות את אתר חלום יעקב? | ד"ר חגי בר ארצי - מרצה לתנ"ך ומדריך טיולים, תושב בית-אל



וממדיו בדיוק כמידות משכן משה. בסביבות המבנה נמצאו עצמות רבות של בעלי חיים (רובם בעלי חיים טהורים), ולכן נראה ששימש למטרות פולחניות. הוא שוכן במרכז של מתחם מישורי גדול, שנראה כחצר של בית מקדש מרכזי, והמתחם כולו מוקף בחומה נמוכה, שמציינת את האזור המקודש. לידו נמצא גל אבנים גדול, ועליו כנראה היה המזבח.

במדרון הדרומי של האתר נמצאה חומה רחבה מתקופת בית ראשון, שהגנה על האתר מפני התקפות אפשריות של אנשי ממלכת יהודה. מכל הנתונים האלה, קיימת סבירות גבוהה שניתן לזהות מבנה עתיק זה כמקדש ירבעם. הממצא הארכיאולוגי משתלב היטב עם מסורת כל הדתות. ראוי לציין, שכל הממצאים הנ"ל לא נמצאו בשום אתר אחר בסביבת בית-אל!

הדעות לגבי מקום אתר חלום יעקב שונות, אך דבר אחד ודאי: עם הקמת היישוב בית-אל, שהשבת מציינים 35 שנים להקמתו, זכינו שתתקיים בנו הבטחתו של הקב"ה ליעקב אבינו, שניתנה בבית-אל לפני כ-3700 שנה: "והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמה הזאת" ■

היתרונות של מקום זה ברורים ומכריעים: במקום יש ציון של מקום מקודש מן התקופה המוסלמית הקדומה ומהתקופה הצלבנית. העדות על קדושתו של המקום במסורת המוסלמית היא הצמחייה הטבעית ששרדה במקום, בין השאר אלון תולע בן יותר מ-1000 שנה (העתיק בא"י). במקום ריכוז נדיר של עשרות מערות קבורה יהודיות מתקופת בית שני.

יש במקום משטח סלע טבעי גדול שמתאים ללינה. סביר שיעקב חלם את חלומו על הר גבוה, כיוון שהוא קיבל את ההבטחה על א"י, ומפסגת הר זה ניתן לראות את כל הארץ. החידוש הגדול של וילנאי הוא הקישור בין אתר חלום יעקב ובין מקדש ירבעם. כידוע, בחר ירבעם בבית-אל כמקום המקדש המרכזי של עשרת השבטים שפרשו מממלכת שלמה.

פרשני המקרא ציינו את הקשר בין חלום יעקב ובין הבחירה של ירבעם בבית-אל, שהיה כאן הכריז יעקב אבינו: "'אין זה כי אם-בית אֵל-להים וְהָאֵל שָׁמַיָּה'". וילנאי טען 'שמקדש ירבעם נבנה בדיוק על אתר חלום יעקב. ואכן, ליד מקאם שיח' עבדאללה נמצאו שרידים של מבנה ציבורי גדול, שיסודותיו מן התקופה המקראית,

חלום יעקב בבית-אל הוא אירוע מכונן בתולדות עם ישראל. כאן ניתנה ההבטחה על הארץ, נאמר לו הייעוד של זרעו, וגם ניתנה לו תמצית ההיסטוריה של עם ישראל: "והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמה הזאת". בגלל חשיבותה, ניסו חוקרים רבים לזהות את בית-אל המקראית ולמצוא את מקום חלום יעקב. הראשון שזיהה את בית-אל, היה רובינסון ב-1838. הוא הסתמך על נתונים גיאוגרפיים ועל המסורת הערבית של שימור שמות עבריים, ואיתר את בית-אל בכפר ביתין. כמאה שנה אחריו, הגיעה לכפר משלחת ארכיאולוגים, שניהלה במקום מספר עונות חפירה, ובמהלכן נתגלתה במקום עיר כנענית גדולה (לז המקראית), ועל חורבותיה עיר ישראלית, שראשיתה בתקופת השופטים. מתקופת המלוכה נתגלו שרידים של עיר גדולה ומבוצרת, כפי שמעיד עליה אמציה, כהן בית-אל: "כי מקדש-מלך הוא ובית מלכה הוא". גדולתה של בית-אל נודעה לה בעיקר בעקבות בחירתה למרכז הדתי של ממלכת ישראל על ידי ירבעם בן נבט.

חוקר ארץ ישראל, פרופ' זאב וילנאי, הציע לזהות את אתר חלום יעקב באתר מוסלמי "מקאם שיח' עבדאללה" שבמרומי ההר של בית-אל (ג'בל ע'ורייטיס).

חתונה מוקדמת

בשנים האחרונות, אנו עדים לתופעה של נישואים מוקדמים. לעיתים מחליטים בני הזוג להינשא ולבטא את אהבתם, עוד לפני פרק השירות הצבאי של הבעל. או אז, עומדת בפניהם שאלה הרת גורל. מחד גיסא, החינוך הערכי, אותו ספגו שני בני הזוג, מחנך לראות בשירות הצבאי חובה דתית ערכית. השירות הצבאי מדגיש את השותפות האמיתית בין חלקי החברה הישראלית. הצבא מהווה כור היתוך לכל הפלגים השונים בחברה הישראלית, ויש בכך זכות אמיתית להיות שותף בנטל המרכזי של החברה בישראל.

במוסדות המפוארים של הציונות הדתית מחנכים לאהבת העם והארץ. אך טבעי הדבר, שבחור ערכי ירצה לבטא אהבה זו בשירות קרבי, גם אם יש בו דרישה לריחוק מהבית. כעת, משגמלה ההחלטה בלב הזוג הצעיר למסד את הקשר, ישנה שאיפה כנה ואמיתית, להקריב את טובתם האישית למען כלל ישראל.

יחד עם זאת, שאיפה זו, כנה ככל שתהיה, עלולה לחבל בהתפתחות הטבעית של הקשר בין בני הזוג. עלינו להודות, כי רובם של הזוגות בציבור הדתי תורני, מכירים מספר חודשים מועט לפני החתונה. כל בר דעת מבין, שאין די בתקופה זו כדי להצמיח קשר בריא

של קיימא. רק לאחר הנישואין, נכנסים בני הזוג לבית אחד, הם נמצאים הרחק מהחברה, שסבבה אותם עד היום, הם כועסים וצוחקים, רבים ומתפייסים, ובעיקר, לומדים להכיר איש את רעהו. רק שהות אינטנסיבית, בימים ולילות ארוכים, הנמשכת לאורך שבועות, חודשים ושנים, עשויה ליצור היכרות מעמיקה ובריאה בין בני הזוג. ובפרט, הדברים נכונים לתקופה הראשונה לאחר הנישואין.

לא בכדי קבעה התורה, נקי יהיה לביתו שנה אחת... ושמח את אשתו". הדרכה זו של התורה מביאה בפנינו עובדה פשוטה: הזוגיות מתפתחת בעיקר בשנה הראשונה. בתקופה זו יש צורך בנינוחות בקשר בין בני הזוג. בני זוג עלולים לריב, אך השוהות הממושכת שלהם יחד תיצור תהליך התפייסות שיבוא מאליו.

בעל, המחליט ללכת לשירות קרבי בתקופה הסמוכה לחתונתו, עלול לחבל בהתפתחות טבעית זו של הקשר. ההליכה השבועית לצבא מלווה במתח מתמיד בין שני בני הזוג. הגעגועים העזים וחוסר הוודאות המתמשך לגבי חזרת הבעל אל ביתו, יוצרים אווירה תסכול מתמשכת. אכן, שירות עורפי דורש הקרבה לא פשוטה מצד שני בני הזוג. הגבר נאלץ לוותר על חלום, הצועד

חברותא
הרב דני אליגר - ר"מ בשיבת ההסדר "אור עציון"

עימו לאורך שנים.

ככל הנראה, הוא לא יזכה להניח על כתפו כומתה אדומה או חומה. גם הבחורה תמיד דמיינה בעיני רוחה, את בעלה תורם את חובו לחברה, דרך שירות קרבי. המחשבה על בעל ג'ובניק לא מטיבה עם שניהם. ואולם ההכרה, שויתור זה לא נעשה מתוך תפיסה אגואיסטית צרה, אלא למען מטרה נעלה, של בניית בריא בישראל, עשויה לשפר את הרגשתם של בני הזוג.

לעיתים, אנו נאלצים להכריע בין שני ערכים. בפני בני הזוג עומדת האפשרות לדחות את מועד החתונה, ולנסות לממש את שני הערכים, של צבא וחתונה, בשלמות. ואולם, משהחליטו בני הזוג להקדים את מועד חתונתם לתקופת השירות הצבאי, מוטב להם שיתרכזו בבניית ביתם הפרטי, באופן שלם. בדרך זו עשויים בני הזוג להשפיע על גורלו של עם ישראל, לאורך דורות רבים ■

נקודה למחשבה

מפגש אמיתי בין אנשים

שילה כץ - מנהל היחידה ללימודי תעודה במכללת גבעתי ושינגטון

אל, ובו ארבעת השלבים הללו באים לידי ביטוי, בסדר המסומן הזה:

שלב א': "ויחלום" - החלום הינו האספקלריה, דרכה יעקב רואה את הקב"ה.

שלב ב': "ויאמר" - יעקב שומע מהקב"ה את ההבטחות של ברכת הארץ וברכת הזרע.

שלב ג': "והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך" - הליווי והתמיכה האישית של הקב"ה ביעקב.

שלב ד': "ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה" - ההודיה של יעקב לקב"ה על הברכות.

במפגש בין אנשים, שונים ככל שיהיו, רק אם יתקיימו כל האלמנטים הללו, של הסכמה לראות ולהיפגש, מוכנות להשמיע ובעיקר לשמוע, רצון לתמוך ונתינת תחושה של הודיה על המפגש, יוכל להיווצר שיח אמיתי וכן בין אנשים ■

שלב ראשון: ראייה. האדם חייב לראות את זולתו "בלבן שבעין". ההתייחסות הראשונית של האדם לזולתו הינה, קודם כל, בפגישה פנים אל פנים, בה האדם נפגש עם האחר, רואה אותו ונראה בפניו. לא ניתן לפתח קשר ללא ראייה מוחשית.

שלב שני: שמיעה. על מנת להכיר אדם, יש צורך להשמיע, אך בעיקר לשמוע את האחר, להטות אוזן ולהקשיב לאשר יש לו לומר.

שלב שלישי: ליווי. לאחר שהאדם דיבר והוציא את אשר על ליבו, יש לו גם צורך בתמיכה, בידעיה כי זה שעמד מולו ושמע אותו, גם מהווה משענת. הליווי יכול להיות אפילו הרגשת אמפתיה כלפי תחושותיו, מחשבותיו או מצוקותיו של האחר.

שלב רביעי: הודיה. על מנת לחזק את הקשר יש צורך ליידע את האחר, שהמפגש ביניכם היה חשוב לך. יש צורך לתת לאחר תחושה, שהמפגש היה רצוי ומועיל. בתחילת הפרשה מתקיים מפגש בין יעקב לקב"ה בבית

בקריאה פשוטה של הפסוקים המתארים את לידת השבטים, אנו קוראים כי השמות שניתנו ל-12 השבטים, היוו בעצם תקווה של האמהות לסיוע מהאל, בהתמודדות שלהן עם המציאות באותה עת. הנה מספר דוגמאות. ראובן: לאה מרגישה לא נאהבת, ורוצה בישועת האל להתמודדות שלה עם ההרגשה של אישה דחויה, על כן קראה את שם בנה ראובן, "כי ראה ה' בעיני כי עתה יאהבני אישי". שמעון: לאה מרגישה שנואה ורוצה בישועת האל להתמודדות שלה עם ההרגשה הזו, על כן קראה לבנה שמעון, "כי שמע ה' כי שנואה אנכי... ותקרא שמו שמעון". לוי: לאה מרגישה נעזבת ורוצה בישועת האל להתמודדות שלה עם בדידות זו, על כן נקרא שם בנה לוי, "ותאמר עתה הפעם ילוה אלי אישי". וכן לגבי שאר הבנים.

נדמה, כי בקריאה שונה של הפסוקים ניתן לראות, ששמות ארבעת השבטים הראשונים באים גם לתאר את סדר הפעולות וההתייחסויות, שיש לכל אדם להתייחס לזולתו בעת פגישה עימו: ראייה, שמיעה, ליווי אישי, הודיה.

גלעד ארדן
108
השר להגות הכליכוד





מדי שנה, לקראת יום הזיכרון של אבא זצ"ל, מטלטלת אותי חוויה החוזרת על עצמה, מגיעה מכיוון בלתי צפוי, מופיעה בלבוש שונה. בכל פעם מתחזקת בי התחושה, שאבא לא היה רק אבא שלנו, הילדים הביולוגיים, אלא אבא של הרבה הרבה אחרים.

הרשמים הבאים הם לקט 'טרי' מהשבוע האחרון (משום צנעת הפרט הוחלפו השמות).

"חבר העביר אליי, ראית?" שאל אחי, מוסר לידי חוברת תכלת קטנה. התבוננתי. "לא, ממש לא", אמרתי.

הכיתוב על העטיפה הפתיע:

"טיש בו נזכה משיירי תורתו ודרכו

של מורנו ורבנו הרב משה-צבי נר'ה

על שמו נקרא משה-נר'ה נ"י

שבת בראשית תשע"ג."

דפדפתי בסקרנות בשישה עשר עמודים גדושים: הגיונות ואמרות של אבא, רשמים וזיכרונות ממנו,

שירים מפרי-עטו, תמונות מלבבות... והכול ערוך בטוב טעם ודעת... "איזה טיש? ומי זה משה-נר'ה?" במשפחה יש לנו ב"ה הרבה ילדים ונערים, שנקראו על שם "סבא נר'ה" בצירופי שמות שונים, אבל "משה נר'ה"?... "החבורת הופקה לכבוד בר-המצווה של משה-נר'ה", הסביר אחי, "ומורשת-אבא הייתה נושא שבת בר המצווה".

משה נר'ה, אחד מני רבים שאינם מבני המשפחה, ונקראו על שם מו"ר אבא זצ"ל.

חיתום החוברת - עדות יפה של קירבה:

"לא הייתי תלמידו - אך הוא היה המורה שלי.

לא ישבתי בבית מדרשו - אך הוא היה הרב שלי.

לא הייתי בנו - אך הוא היה האבא שלי."

שיחת טלפון, שפתחה ב"שלום הרבנית", הייתה קוד זיהוי למישהו שלא מהמעגל הקרוב (המכירים קוראים פשוט בשם...). היה זה קובי, מהישוב נר'ה, הנקרא על שם אבא זצ"ל. לא הכרתי אותו, כמו רבים אחרים שאיני מכירה. "לאחרונה עברתי לגור כאן", אמר, "ונראה לי שלא יודעים מספיק על הרב נר'ה זכר צדיק לברכה, במיוחד לא הדור הצעיר". נימת כאב הורגשה בקולו. "חייבים לשמוע עליו יותר, צריכים לדעת מי היה..." במהלך השיחה העלה רעיונות ודרכי פעולה למסגרות החינוך השונות. יחסו החם והאכפתיות שלו סימנו

אותו כבוגר מובהק של ישיבת בני-עקיבא כפר הרואה. להפתעתי, כלל לא למד שם. "לראשונה", סיפר, "פגשתי את הרב נר'ה כשרציתי ללמוד ב"ישיבת הכותל", וסירבו לקבל אותי. במר לבי פניתי לרב נר'ה". אבא עמד על רצונו האמיתי ללמוד תורה, חיזק את רוחו, והשתדל בעבורו. הוא לא הרפה עד שקובי נמנה על תלמידי "ישיבת הכותל".

הקשר נשמר, ולקראת חתונתו הזמין קובי את אבא להשתתף בשמחה. כיוון שלא יכול היה להגיע, שלח לו אבא שי, את אחד מספריו על הרב קוק, מעוטור בהקדשה אישית מרשימה. הספר היה נדבך משמעותי ביותר בעיצוב עולמו הרוחני.

בצעדות "גוש אמונים" חיפש את אבא, וכשמצאו - הלך לצדו, כבן ליד אביו - בן ליד אבא...

יוסף, מנהל רשת מוסדות של הציונות הדתית, ביקש שמישהו מבני המשפחה ישתתף בערב ניגוני גאולה, שיוקדש לאבא זצ"ל. "דרך אגב, לא הייתי במשרד שלי", הפטיר תוך כדי דיבור. "את צריכה לראות, התמונה של אבא תלויה ממש מול עיניי". נבון משהו על שניסס את "אבא" לעצמו, הוסיף כמצטדק: "נו, כן. אבא שלך, אבא שלי... אבא של כולנו!"

בחסלט מרגיעים - יש פיקוח על הריסוס

בעקבות מכתבו של הראשון לציון, הרב שלמה עמאר, בו הוא מתריע מפני קניית ירקות עלים ללא תולעים, בשל כמות שאריות חומרי הדברה גבוהות מהמוצק, מרגיע דודי אברמוביץ, סמנכ"ל חסלט-עלי קטיף, המותג המוביל בתחום ירקות ללא תולעים וירקות מצוננים, ואומר: לפחות בכל הנוגע למוצרי חסלט-עלי קטיף, הציבור יכול להיות רגוע.

רגע לאחר שהראשון לציון הרב עמאר שליט"א, הוציא מכתב שעורר סערה בעולם הכשרות, על כך שהוא ממליץ לציבור שלא לרכוש קטיף ירקות ללא תולעים, בשל שאריות חומרי הדברה גבוהים, מרגיע המותג המוביל בתחום, חסלט, וחושף כי כבר מעל 10 שנים כל התוצרת של חסלט נבדקת במעבדה המובילה בתחום בדיקות איכות המוצר, והתוצרת הנמכרת בשווקים עוברת בדיקה קפדנית של שאריות חומרי הדברה, עוד לפני הגיעה לשוק ועומדת בתקני משרד הבריאות המחמירים.

השר ארדן בזמן אזהקת צבע אדום באשקלון

השר לאיכות הסביבה, גלעד ארדן (ליכוד), יליד אשקלון, ביקר השבוע בחמ"ל העירייה, שם קיבל תדרוך מראש העיר בני וקנין. ארדן סיפר על הדאגה היומיומית ועל הטלפונים לסבתות ולהורים באשקלון.

ארדן הביע דאגה לתלמידי ישיבת ההסדר והגרעין התורני באשקלון, והתעניין במיגון לבתי הכנסת בעיר. לדבריו: "מטרת המבצע היא מיגור הטרור והפסקת ירי טילים על הארץ. כל תוצאה, פחות מהפסקה לטווח ארוך של הייר והטרור, שתהיה מגובה בערבויות בינלאומיות, היא הפסקה שאסור לתמוך בה. המטרה, שאותה חייבים להשיג, היא להפסיק את המציאות הבלתי נסבלת, שנמשכת בדרום כבר שנים. בינתיים, כולנו צריכים להתלכד, להתגבר על מחלוקות פוליטיות, לתת לצה"ל לעשות את שלו, ולוודא שהעורף נשמע להוראות ההתגוננות, שמוכיחות כל יום מחדש שהן מצילות חיים".



מכללת "אורות ישראל" מתגייסת: קולטים עלייה גם בעת מלחמה

40 בנות מצרפת, שהגיעו לארץ כדי ללמוד במכינה אקדמית, נקלעו לאזור הקרבות. במהלך מהיר החליטו במכללת "אורות ישראל" לקלוט אותן עד יעבור זעם

"בתחלה מאוד פחדתי", מספרת דבורה אוורט (17) מניס שבדרום צרפת, שהגיעה לשנה לארץ, "ישראל מאוד יפה וזה מחמם את הלב להיות כל הזמן בין יהודים, אבל אני לא רגילה לאזעקות או לטילים שנופלים. כל פעם היה צריך לרוץ למקלט וזה היה מפחיד ולא נעים". דבורה היא חלק מקבוצה של כ-40 בנות יהודיות מצרפת, שהגיעו לשנה לישראל, כדי ללמוד במכינה תורנית במכללת 'חמדת הדרום', ליד נתיבות.

הקבוצה, שבמסגרת לימודיה משלבת לימודי חול כולל אולפן, הכנה לפסיכומטרי ולימודי קודש, נקלעה שלא בטובתה למלחמה בדרום. כבר לפני כחודש, כאשר הגיעו הבנות, הן הבינו שהן עתידות לחיות במציאות, שבה מדי פעם יש אזעקה, אבל כפי שאומר הרב אלי קלינג, מנהל הפרויקט: "האזעקות והטילים נפלו לעיתים רחוקות והבנות למדו לחיות עם זה. אולם מאז שהתחילה המלחמה בדרום, השתנתה המציאות של הבנות. אם זה היה תלוי רק בי היינו נשארים", הוא אומר, "יש מקלטים מרווחים ויש היכן ללמוד, אבל במצב שנוצר פסיכולוגית, זה היה בלתי אפשרי. ההורים של הבנות היסטריים. גם לבנות קשה מאוד להתרכז בלימודים. חיפשנו אפשרויות להעתיק את התכנית עד יעבור זעם. מכללת 'אורות ישראל' נענתה מיד וברצון".

במכללת "אורות ישראל" התגייסו למשימה מכל הלב. ופינו עבורן בניין שלם בפנימייה וכיתות לימוד, הם מאפשרים לבנות להמשיך בלימודיהן כפי שהיה עד כה, ואפילו פתחו במיוחד עבורן קפיטריה בשעות ארוחת הערב. "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק", אומר נשיא מכללת אורות ישראל, הרב פרופסור נר'ה גוטל, "מכללת אורות ישראל מטה שכם לטובת אחינו שבדרום כחלק מתפיסת עולם אידיאולוגית, שבה אנו מסייעים ככל שאנו יכולים. פנה אלינו ידידי הטוב, נשיא מכללת חמדת הדרום, פרופ' אבי לוי, בבקשה שניתן מענה לקבוצת לומדות שהגיעו מחו"ל, ונענינו מיידית לפניה, גם אם הדבר לא קל. אנחנו, צוות המנהלה והסטודנטיות, נעשה ככל אשר לאל ידנו כדי לסייע".



ומה חושבת דבורה על כל זה? "באיזשהו שלב מתחילים להתרגל, מקבלים ביטחון", היא אומרת, "ראינו שהדברים נמצאים תחת שליטה. בכל מקרה, אני שמחה שעברנו לאלקנה. הרבה יותר שקט ובטוח כאן".

מפוני תל אביב / שוקה

וכי יעלו טילים על אדמותיכם וקראתם למקום נחלה ופיניתם מושבותיכם. כך ייעשה לגושים שנקטפו בדרום וכך גם לעיר העברית שנאזקה באדום.

שכונות שכונות על מיטלטליהן, בנחישות המטיל וברגישות סופגיהן, יירדו מהגג, מאופניהם ובתי הנחת, לא נפקירכם לשכן בשדה של שחת.

זוהי שליחות לאומית לטובת האומה, כיצד נגן על מגדל משולש או מרובע בעיר מחאות, בעידן של אביב העמים, דרושים אוהלים, לא לרוטשילד, ליישוב יהודים.

היו מעגלים כשהגענו, יש גם כשמפנים, אז עוד רקדנו, היום סתם מסתובבים. אז מה מתברר קבל עם, טילים ואובדן? הגוש שנקטף סימן בלכתו את גורל גוש דן.

הו יעקב, שים ראשך, שכב לישון בין הפצצות, רק כשעוצמים עין, אפשר לחלום על סולמות. אל תירא ישראל, אם לא תישן - איך תתעורר? היום זה מפוני תל אביב - מחר יבוא אחר.




כולנו דרומיים

מחבקים את תושבי הדרום ונרתמים לעזרה

אנו אוספים תרומות כספיות עבור רכישת מוצרים בסיסיים לטובת תושבי הדרום הגיבורים והאמיצים

את התרומה ניתן להעביר ל'קרן אביה':
 הבנק הבינלאומי, סניף 114, חשבון: 105-388912
 לפרטים נוספים: 052-7691310 | pisraelm@gmail.com

קרן אביה
 לע"כ אביה יהושע גולדברג ד"ר

פרסומי ישראל

המעצבייניש

יואב כהן חדד



הרס"פ, תדע לך שכולנו כאן שליחי ציבור! ראית פעם ש"ץ עם סנדלים בלי גרביים?

ככה אתה נכנס לעזה? עם סנדלים וגרביים-י-י?

דמו אותי בפייסבוק

אחם כותבים את המעצבייניש! שילחו לנו רעיונות ל: gdaat@pisrael.com

New Collection 2013

גם בחנות המקוונת, כנסו עכשיו!
www.j-k-shop.com
 לפרטים: 050-7344422 | 09-7941048

עד 30% הנחה

Joseph Kauffman

ניתן לראש בלעדית בחנות המבחר:

המשביר לצרכן קמע	מחנה מרכזת ים	הרצליה ראש העין	קניון 66 ירושלים
02-5080423	077-5152303	02-9033359	02-5021295

סקטוראליות הדרך בה בחרתי, יחד עם חברי (מיזוג בין ישראל בעליה והליכוד לפני כ-10 שנים), מוכיחה שלאחר שעשינו דברים חשובים למען העלייה בפרט, ומדינת ישראל בכלל, בחרנו להשתלב במפלגה שאינה סקטוראלית. באשר לנטיית רוב העולים להצטרף למפלגות הימין, ניתן לומר, שמי שעולה לארץ, לא מוותר עליה בקלות, ומי שגדל בבריה"מ, לא נוהג בקלות לסמוך על מילים, שיוצאות מפיהם של רודנים בסביבתנו.

אנטישמיות משרדי אמון על הפקת דו"ח מגמות האנטישמיות בכל שנה.

המגמה הכללית מוכיחה, שאם ישנם אירועים חריגים בשנה מסוימת (כגון, המשט התורכי או המשבר העולמי), קיימת עלייה בתופעות האנטישמיות. לצער, תמיד יש סיבה... במסגרת פעילות הגוף הבינלאומי "הקואליציה הבין-פרלמנטארית למאבק באנטישמיות" (ICCA), שהוקם בראשותי ובשיתוף עם הליגה נגד השמצה (ADL) "כוח המשימה למאבק באנטישמיות באינטרנט", שמנו לנו למטרה לגבש מדיניות אפקטיבית להתמודדות עם תופעת השנאה באינטרנט, באמצעות חקיקה בינ"ל ופעולות נוספות. היום, נגישותו של המרחב המקוון, והחופש שהוא מעניק למשתמשים בו, מאפשרים הפצה חסרת תקדים בהיקפה ובאופייה, של ביטויים אנטישמיים ושל הנעה לפעילות עוינת, והקואליציה קמה במטרה להילחם בהסתה זו, באמצעות חקיקות בעולם. משרדי רואה חשיבות רבה במאבק באנטישמיות, הן כחלק ממחויבותה של מדינת ישראל כלפי יהודי התפוצות וחיוזק קשריה עימם, והן כחלק ממאמצי ההסברה של מדינת ישראל. אנו פועלים תוך שימת דגש על פעילויות הסברה, חינוך, קידום מחקר והפצת ידע, הן בדרך של יוזמות עצמאיות, והן בדרך של תיאום ושיתופי פעולה במישורים הלאומי והבינלאומי.

מתנחלים אני אוהב את גוש עציון, את האנשים, הנופים וההיסטוריה, עתיקה כחדשה. ההשפעה העיקרית היא בכך, שכשמדברים על יהודה ושומרון, אני לא רואה רק את החשיבות האסטרטגית, אלא גם את הפנים האנושיות של שכניי. אני משחק מגיל צעיר, לצעירי אף פעם לא הייתי שחקן ברמות בינלאומיות. אני חולם לשחק מול שחקן סיני טוב, אך זה טרם התגשם. את כל שאר השרים והח"כים שמשחקים, כבר ניצחתי, אז אני מאחל להם להמשיך ולהתאמן יותר ויותר...

אופטימיות זהירה לעצמי אני מקווה, להמשיך לשרת את הציבור, כל עוד אקבל ממנו את המנדט. לציבור הדתי-לאומי, לזכור שאנחנו כבר מזמן לא סקטור. כפי שהפכנו לחלק מהנהגת המדינה של ישראל בתחומים שונים, כך נמשיך לכבוש עוד פסגות חדשות.

מסורב עלייה < אסיר ציון < שלוש שנים במחנה כפייה סובייטי < עלייה לארץ < חבר כנסת < שר בממשלה



פגשנו לשיחה אישית מרתקת את שר ההסברה והתפוצות, יולי אדלשטיין, על המכשולים הרבים שעמדו בפניו בדרכו לעלות לישראל, על פעילותו הציונית בברית המועצות, על המאבק באנטישמיות ועל מאמצי ההסברה של משרדו

רקע מתגורר ביישוב נווה דניאל בגוש עציון, נשוי לטניה ואב לשניים. נולדתי בצ'רנוביץ שבאוקראינה, עם תום לימודי בתיכון, רציתי להתקבל לבית הספר הגבוה ללימודי שפות, אולם בקשתי נדחתה עקב יהדותי, והחלטתי ללמוד במכללה להכשרת מורים. לאחר זמן מה סולקתי מהלימודים, עקב דברים שאמרתי על מדיניות החיסולים של סטלין. אז גמלה בליבי ההחלטה לעלות לישראל. הגשתי בקשה, אך סורבתי. בשלב זה עברתי לגור במוסקבה, והצטרפתי לחוג של לימודי עברית. בשנת 1984 נעצרתי על ידי הק.ג.ב. בשל פעילותי הציונית, באשמת החזקת סם שהושתל על ידי בביתי, נשלחתי לשלוש שנים במחנה כפייה סובייטי, במהלכן נפצעתי והייתי על-סף מוות. רציתי את עונשי במספר מחנות, השתחררתי בשנת 1987 ועליתי לארץ-ישראל בשנים 1988-1996 כיהנתי כסגן נשיא "הפורום הציוני" ובשנים 1990-1995 מילאתי תפקידים ניהוליים בבתי ספר וניהלתי את מחלקת העולים במל"י. בשנת 1996 נבחרתי לכנסת מטעם סיעת ישראל בעלייה, וכיהנתי מטעמה במשך שתי קדנציות. בבחירות לכנסת ה-16, התמזגה סיעתי לתוך סיעת הליכוד. כיהנתי כשר לקליטת עלייה בממשלתו של בנימין נתניהו ולאחר מכן בממשלתו של אריאל שרון. לאחר הקמת הממשלה ה-32 מוניתי לשר ההסברה והתפוצות.

ציונות בילדותי לא ידעתי דבר על התרבות היהודית ועל הציונות. הקשר היחיד שלי ליהדות היה דרך סבא וסבתא. כשסבא שלי היה בן 70 הוא התחיל ללמוד עברית. הוא למד בעזרת ספר שהביא ממקום כלשהו והעתיק ממילון למחברת מילים בעברית. רק לאחר שהוא נפטר החלטתי, אולי לזכרו ואולי מסקרנות, ללמוד עברית בעזרת הספרים שהשאיר במקביל, מאוד התנגדתי למה שהתרחש בבריה"מ הסובייטית. בשנה השנייה ללימודי באוניברסיטה, החלטתי שאיני רוצה לחיות כך יותר, שאני רוצה לעלות לישראל. הגשתי את המסמכים לבקשת הגירה לישראל בשנת 1979, וכמובן, גורשתי מיד מהאוניברסיטה. כשנשלחתי לכלא בשל פעילותי הציונית, התחזקתי יותר באמונתי ובציונות שלי.

אסיר ציון חיזקו אותי האמונה בקב"ה, והידיעה שעם ישראל ניצב מאחוריי. למדתי שאם אתה עומד על העקרונות שלך ומוכן להקריב הרבה למענך, הסובבים אותך, גם אם אין להם מושג במה מדובר, יכבדו את זה. פושעים גויים, שחלקו איתי במחנה הכפייה איזה פרי או ירק (דבר שהיה נדיר ביותר שם), אמרו תוך כדי כך: "אנחנו רואים שבגלל אמונתך אתה לא אוכל הרבה דברים", וזה אומר הכל. מבצע "עמוד ענן" הוא בדיוק מה שמדינת ישראל צריכה, כדי להחזיר את יכולת ההרתעה שלנו ולהבטיח שקט לתושבי הדרום. אני גאה להיות חלק מהממשלה, שהחליטה לצאת למבצע, ומקווה שאכן המכה הניצחת הזו תעשה סוף לדבר.

חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש! חדש!

ספרים נוספים בסדרת ספרי ההלכה:

- מאמר מרדכי - מועדים וימים (אשכנז וספרד)
- מאמר מרדכי - ושבתה הארץ
- מאמר מרדכי - צרור החיים
- קיצור שולחן ערוך (אשכנז וספרד)

מאמר מרדכי

הלכות לימות החול

של מרן הראש"ל הרב מרדכי אליהו זצ"ל

4 ספרותי ישראל

- דיני קריאת שמע וברכותיה

- ברכת לבנה, ראש חודש

- בית הכנסת ועוד...

- דיני השכמת הבוקר

- הלכות ציצית

- הלכות תפילה

משלוח

עד הבית!

לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 www.harav.co.il



את דבריה בחשיבות, "המקום הכי מוגן מפני טילים הוא המקלט". "לא, לא" הסביר שכן, שגויס רגע אחרי יציאת שבת לשורות החיילים, שנכון לרגע זה יושבים לשחק שש בש בסמוך לעזה, ועושים יפה את תפקיד כוח ההרתעה, "המקום הטוב ביותר לעמוד בו במצב כזה, הוא במסדרון בתוך הבית, שכן הוא הכי קרוב". כך המשיך לו הויכוח הבוער, ואני עדיין תוהה, לאן לעזאזל אני צריכה להביא את צאן מרעיתי בשעת חירום, והאם כל החוכמה היא לא פשוט להאמין, שאתה נמצא במקום הבטוח ביותר ■

בגוש עציון בערב שבת, אולי כל המדינה מופצצת ברגעים אלו. אלו הרגעים בהם אתה שואל את עצמך, מה לעזאזל חשבתי, כשבחרתי לגור גם במדינת ישראל וגם בבית ללא ממ"ד. והמנטרה: "לי זה לא יקרה" נראית כרגע מופרכת מתמיד. התנחמתי בעובדה המפתיעה, שדווקא אני מכולם טרחתי לקרוא את הוראות פיקוד העורף, רגע לפני שהפלשתינים צירפו אותנו כשותפים פעילים במלחמה. אלא שאז הבחנתי בעובדה מוזרה. רק אנחנו ומשפחה אחת נוספת מהבניין בחרנו להתמגן במקום בו אנחנו עמדנו. איפה נמצאים כל השאר? על הגג, מחפשים את הטיילים? בבית הכנסת? שיחת שכנות ביום שאחרי גילתה לי, שכל אחד מהם היה בטוח, שהוא עומד במקום הטוב ביותר להתגוננות אזרחים מפני טילים. כל אחד גם טרח לעגן את בחירתו בהסברים מובנים ויצירתיים בהחלט: "ברור שהקומה הראשונה יותר בטוחה, הסבירה לי אחת, הרי הטיילים באים מצד דרום והכניסה לבניין היא מצד צפון". "מה פתאום", סתרה אחרת

ביום שישי לפנות ערב, בעודנו יושבים לנשום את אותה אנחת רווחה, שפורצת לאחר שטאטאט, ניקית, מירקת, סידרת, התעצבנת ושוב נרגעת לכבוד שבת קודש, נשמעה צפירה עולה ויורדת. ברגע הראשון ישבתי הלומה, זאטוטי משני צדדיי, וניסיתי להבין מה אני שומעת. ב-5 השניות הבאות החלטתי לקחת שליטה על חיי, תפסתי את שני זאטוטי ורצתי איתם, מלאת ביטחון עצמי, לחדר המדרגות. כן, כן, הייתי גאה בעצמי. אני למשל, אישה מסודרת שכמותי, למרות שאני גרה בגוש עציון, טרחתי לבדוק מבעוד מועד, היכן עלי לשכן את עצמי ואת באי ביתי, במידה והחמאס יחליט לצרף אותנו למאמץ המלחמתי. הו! תחושת השליטה והרוגע שחוויתי באותו רגע. בחשיבות עצמית קראתי לכל השכנים והודעתי להם, שכאן בדיקו בנקודה הזו, פיקוד העורף מצפה מאיתנו להסתתר. רק כעבור חצי דקה הבנתי, שאכן אני מצליחה לזכור היכן עלינו להיות במקרה ההזו, שמישהו יחליט להפציץ את גוש עציון.

"יש מלחמה?" התעניינה בתי בת החמש וחצי, "מלחמה?" חזרתי אחריה. אין לי מושג, אבל מי יודע, אם יש אזעקה

החיים מסובכים

הרבנית ד"ר יעל צהר - מכללת אורות ישראל ואוניברסיטת בר-אילן

מפרי ידיה

האהובה בלידתה, ולבסוף, הוא הופך להיות אב שכול של בן נעדר במשך שנים רבות. ועם כל זאת, יעקב הוא "הבכיר שבאבות". הוא הראשון שהצליח להרחיב את משפחת אברהם לשבטים שונים ומגוונים, וכל בניו הם ממשיכי דרכו. הוא זה שניצח את המלאך והצליח להחזיק בו עד שהלה יברך אותו ויעניק לו את השם הנפלא: "ישראל - כי שרית עם אלוהים ועם אנשים ותוכל" (ל"ב, כט). יעקב הוא האב, שעל שמו קרוי העם כולו, עם ישראל. יעקב מבטא את התהליך שכולנו עוברים: חיינו הפרטיים והכלליים קשים ומסובכים, מלאי מלחמות פנימיות וחיצוניות. תפקידנו הוא להתמודד בכבוד ולצאת מכל משימה גדולים יותר ■

את קולו ויברך". כך מפענח הרב הירש את תגובתו של יעקב: "מי יודע מה רב היה הזמן, שעבר על יעקב בנדודיו, בלי שראה נפש קרובה. והנה לפתע הוא רואה את רחל, בת אחי אמו, ודמות אמו ניעורה ומתגברת בלבו, עד לידי דמעות..." מתקבל על הדעת, שיעקב האמין כי הגיע אל המנוחה ואל הנחלה. אך האם כך הם פני הדברים? **כמה עצוב לראות, שחיי יעקב מאז צאתו מבית הוריו, הם חיים מורכבים וקשים. הוא בורח בפחד מוות מאת עשו אחיו, ומגיע אל חותן חמדן ורמאי. הוא בורח מאת לבן, שהפך להיות מסוכן לו ולמשפחתו, ונפגש שוב, בחרדה עצומה, עם אחיו. הוא חוזר ארצה ונוחת עליו אסון דינה. הוא מאבד את אשתו**

יעקב נמלט על נפשו מפני אחיו, עירום וחסר כול, ובדרכו אל משפחת אמו הוא מרגיש עזוב ובדוד, מלא פחד ודאגה. עד כדי כך, שהקב"ה מוצא לנכון להרגיע אותו ולדבר על לבו: "הנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך, והשיבותיך אל האדמה הזאת, כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך" (בראשית כ"ח, טו). בתגובה לכך, יעקב מתרגש ושמח. הוא נודר נדר, המבטא אמונה ותקווה, ולבו טוב עליו. רש"י: "וישא יעקב רגליו משנתבשר בשורה טובה שהובטח בשמירה, נשא לבו את רגליו ונגעשה קל ללכת". והנה, סוף סוף יעקב מגיע אל מחוז חפצו, וליד הבאר הוא פוגש את רחל, בת דודו. הוא עוזר לה להשקות את הצאן, נושק לה ובוכה: "וישק יעקב לרחל, וישא



המדור מוקדש ל: יסמין וקובי שפירא; יאיר והודיה וורצל; חיים ארנפלד ונועה שלינקא; שהתחתנו/מתחתנים השבוע. **ול: יהלום צייאדה ורן אבוקסיס; יעקב סביליה ושרה אסולין; עוז אליאס וליאור אמריך; שהתארסו בשבוע האחרון.**

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם! **גם לכם** היו פדיחות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלכן, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pissrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

גילוי לב

ג'א, אגני האהוב,

רק לפני שלושה שבועות התחתנו.

החתונה הייתה פסגת חיי,

הייתי השמחה והמאשרת בעולם,

לא יכולתי לבקש דבר יותר מושלם.

תכננו את השבת הראשונה, שתהיה

רק של שנינו, בלי משפחה ובלי חברים.

הכנתי את האוכל שאתה הכי אוהב,

צלצלתי לאימא שלך וביקשתי את המתכונים,

הוספתי מטעמים משלי

ומשל חברותיי, כדי שיהיה הכי מושלם.

השבת נכנסה, הלכתי איתך לבית הכנסת, הכי

מאושרת וגאה שיש.

הסתכלתי עליך, מלמעלה, מעזרת הנשים, חייכתי

וחשבתי כמה טוב לי.

המתנתי בסוף התפילה לצד המעקה הצדדי,

ומיד הלכנו אל הקרוון שלנו, שנראה לי כארמון.

נכנסנו לביתנו, הריחות והנרות כבשו אותי.

צלצול הטלפון קטע הכל.

נקראת לדגל, ובתוך דקות כבר לא הייתי, נעלמת.

ונשארתי לבד בעולם.

לא עצמתי עין כל הלילה,

התפללתי לשלומך ולשלום חבריך.

כל השבת רצו במוחי מחשבות,

חיכיתי לגרוע מכל,

התפללתי והתחננתי בפני בורא עולם,

שהכל יבוא על מקומו בשלום.

שבת ראשונה לבד.

אוהבת, דואגת, מתפללת וכל כך מתגעגעת

אינך ג'א

חווית דעת לבד עם הילדים

ד"ר חוה אנקור מאמנת אישית וזוגית, מומחית במצבי לחץ ומשבר

שאלה:

לפני מספר ימים גייסו את בעלי, נשארתי לבד עם ארבעת ילדינו הצעירים, הגדולה בת 8 והצעיר בן 3. מאז שבעלי יצא לצבא, כל טלפון מקפיץ אותי, כל צעידה במדרגות מביאה אותי לעינית עם דפיקות לב, בקיצור, אני מרגישה שקשה לי מאד. הילדים עצבניים, הילדה הבכורה לא מפסיקה לשאול שאלות ו"לחפור" לי... הילד בן ה-6 מכונס ושקט, הבן הצעיר לא מאפשר לי לזוז, הוא דבוק אלי. הורי רחוקים ויש להם טרדות משלהם. מיום ליום העצבים שלי מתוחים יותר, ואני לא מצליחה לתפקד (יש לציון, שאלה לא מילואים ראשונים שלי...)

תשובה:

רבות הנשים שמהנהנות בהסכמה, ובוודאי, תוכלנה להוסיף תגובות שונות ומשונות של הילדים ושלחן עצמן. ימים אלו קשים ומתוחים לכולנו, ודאי לתושבי הדרום, וודאי לכל מי שמישהו ממשפחתו מגויס בצו 8.

התגובות שאת מתארת, הן תגובות נורמאליות למצב לא נורמאלי, גם שלך וגם של הילדים. ככל שתהיי קשובה יותר לילדים, הם יהיו פחות לחוצים ומודאגים. אפשר לוותר על כמה דברים, שבשגרה מאד חשובים לך, עשי לעצמך 'הנחות', כדי שתהיי יותר פנויה לילדים.

מאד חשוב לתת לילדים מידע, בעיקר לבת הבכורה. היא שואלת כדי להבין, ככל שהיא תדע יותר, היא תהיה יותר רגועה ותשאל פחות... למשל: אפשר לתלות מפה של הארץ ולסמן לה איפה אבא, ומהם המקומות המוזכרים בחדשות. כמובן, לא צריך לדווח לה על כל אזהרה בדרום, אבל כללית, לתת לה תחושה של שליטה, עם אמונה בקב"ה ובכוח של

צה"ל. כדאי לשים לב לבן המכונס, הוא שקט, אבל הוא קורא לך בדרכו, כדאי לעשות אתו משהו משותף: כמו הדבקה או ציור לאבא. חשוב לשוחח אתו, דברי גם איתו על הקושי שלך (בלי פירוט רב), ובעיקר על מה עוזר לך. בכלל, עם כל הילדים אפשר לשחק במשחק "מה עוזר לנו כשקשה לנו":

כל אחד יציע הצעות, אפשר לעשות בריסטול משותף עם הדבקות וציורים, לתלות על הקיר, וכל פעם שנזכרים בעוד משהו שעוזר לנו, מוסיפים! לבן הצעיר - מנת סבלנות

ענקית, והבנה שהוא הכי פחות מבין "לאן אבא נעלם", ולכן רוצה להחזיק בך, שלא תיעלמי גם כן. הוא יהיה הרבה יותר רגוע אם האווירה כולה תהיה רגועה יותר!

כדאי שלא תהיי ביקורתית כלפי עצמך - צו 8 אינם מילואים רגילים, ויחד עם זה בעז"ה תצליחי לעבור אותם בשלום! ■

התגובות שאת מתארת, הן תגובות נורמאליות למצב לא נורמאלי, גם שלך וגם של הילדים. ככל שתהיי קשובה יותר לילדים, הם יהיו פחות לחוצים ומודאגים.

ד"ר חוה אנקור, מומחית בסיוע במצבי לחץ וחרדה, לילדים ולמבוגרים, מאמנת ליצירת זוגיות, בעלת ניסיון רב, מציעה לך הזדמנות לשינוי.

לפרטים: 050-5642308

חדש בגבעת שמואל!

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"



פינה בבית

שאלה:

מה חשוב לדעת כשמתכננים ממ"ד?

תשובה:

חייבת למנוע כניסת אוויר, שעלול להיות מזוהם, משאר חלקי הבית לתוך הממ"ד. כך שלמי שבונה בית או דירה, יש מעט מאוד מרחב תמרון בכל הקשור לתכנון הממ"ד. הכל נקבע על ידי פיקוד העורף ומאושר על ידו. הנתון היחיד שאפשר לשנותו, קשור לגודל הממ"ד. בפרויקטים רבים בונים ממ"ד בגודל המינימאלי הנדרש, כדי לחסוך בעלויות. הבעיה היא, שכתוצאה מכך, בבתים רבים ישנו חדרון ממ"ד קטן, שהוא מעין מסדרון צר. חדרון כזה יכול לשמש רק לאחסון דברים. אצלנו בבתי אמנה, אנחנו משתדלים מאוד לבנות את הממ"ד כחדר רגיל לכל דבר, כדי שבני הבית יוכלו להשתמש בחדר לכל צורך שהוא. בתקווה שנדע ימים שקטים יותר.

צח רזנצוויג, נתף - ניהול תיאום ופיקוח

הכללים והתקנות, שקשורים לבניית מרחב דירתי מוגן (ממ"ד), נקבעים על ידי פיקוד העורף. כל בית שנבנה צריך לקבל אישור ממהנדס של פיקוד העורף, שקובע שהממ"ד שלו עומד בכל התקנים.

הממ"ד מתוכנן כך, שבני הבית ששוהים בו, לא ייפגעו משום דבר חיצוני או פנימי. הדלת חייבת להיות צמודה לקיר בטון כדי למנוע פיצוץ שלה. הטיח בממ"ד חייב להיות עם תו תקן מיוחד, כדי למנוע מצב שהטיח מתפרק בעת פגיעה בבית, ופוגע באנשים שיושבים בממ"ד. אם יש תקרה אקוסטית, היא חייבת להיות עמידה בפני פיצוץ או הדף, כדי שהיא לא תיפול על ראשיהם של דיירי הבית. אם יש מערכת מיזוג מרכזית, היא

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת **מרדכי פרימן**
 תשובות שלחו למייל: gdaat@pilsrael.com
 עד יום שלישי הקרוב

חידה השבוע

אם תרצה או לא תרצה,
 בפסוק השני אתה מוצא
 מילה שאם לפני ראי תעמיד,
 המשמעות תשתנה לתמיד.
 והמשמעות החדשה,
 הנה היא בבקשה:
 שמים אותה בחלון
 ואין היא וילון!

תשובות מהשבוע שעבר

בהמשך נאמר: "ותלך לדרוש את ה'",
 המילה "ותלך" מן הסוג היא: כלתי -
 אשת בן.

הזוכה: אסתר אברהמי, קריית מלאכי



פתרון החידה מהשבוע שעבר:
 הגיע הזמן ניצחון האמונה
הזוכה בשבוע שעבר:
 אביבה לסק, מרכז שפירא

חידת השבוע

פותרת את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

חודש כסלו וחג החנוכה הם גילוי האור של חכמי ההלכה של בית המקדש השני, שאפילו ניתנה להם רשות לחדש את מצוות הדלקת הנרות. בכל דור אנו זוכים לגדול הדור בהלכה. הסופר הרב יוסף אליהו כתב ספר "אורו של עולם" (אור-חנוכה) על גדול דורנו בהלכה.

התדעו ילדים על מי נכתב הספר?
 (שיינתן במתנה לפותר החידה)

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה, הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה ב**ספר מחנה**. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גיליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב**10% הנחה על כל קנייה!** (מלבד גמרות).

עלילות מושון

כי מגיע לילד שלכם, ספר קומיקס איכותי...
 ניתן להשיג ברשת "דני ספרים": 02-5667117
 טלפון למשלוחים ולמוסדות - 0549-256994

תורה-מן
 מאת יוסי שחר
 פרק 36

צבוע אדום
 הצילו!
 זו שניאול!

הלך תורה-מן כעסור האש אשר לפני המזבח והניח את היסודות להמשך מבצע "עמוד ענן".

לחורבן מן, הבן תורה-מן את ההמאס לקניסה קרקעית היב!
 אל תקחו את זה אישית. לפרעה עשינו בדיקון את אותו הדבר.

לצפייה במדורים נוספים של תורה-מן:
www.mushoncomics.co.il

הכנסת אורחים
 בדורנו כמעט ואין הדמנות לקיים את מצוות הכנסת אורחים כהלכתה ולפתוח את הדלת בפני אנשים זרים. דווקא בתקופה זו חשוב להזמין ולארץ את תושבי הדרום ולאפשר להם להתרענן מהמצב הקשה אליו הם נקלעו. נתפלל שה' יתן עצה בלב ראשי המדינה לשוב ולשלוח בכל חלקי א"י ולהשמיד את החושבים עלינו רעה. (ע"פ ההגיון והשכל הישר)

תורה-מן הבהיר למחבלי ההמאס שהוא לא טובן להמשיך הורג אל עבר ישראל.
 תמצאו לי רב אחד שמתייר לכם לירות טילים אל עבר מדינת ישראל! אחד!!!

לאחר מכן, הבן תורה-מן את ההמאס לקניסה קרקעית היב!
 אל תקחו את זה אישית. לפרעה עשינו בדיקון את אותו הדבר.

לחורבן מן, הבן תורה-מן את ההמאס לקניסה קרקעית היב!
 אל תקחו את זה אישית. לפרעה עשינו בדיקון את אותו הדבר.

לרב מנחם וטובה בורשטיין

מזל טוב

לרגל הולדת הנכד,
 בן בכור לר' יוחאי ואודיה פרלמן
 שתזכו לרוב נחת ושמחות

ישראל ורונת גולדברג
 ומערכת גילוי דעת

כולנו דרומיים, כולנו חזית.

לחיילינו הגיבורים ולאחינו משפחות הדרום
 העומדים על משמר ארצנו
 במטוס, בממ"ד, בים וביבשה...
 באמונה ובגבורה
 חיזקו ואימצו בשם ה'
 כולנו עם אחד בלב אחד

צוות פרסומי ישראל וגילוי דעת

מספר
121
ברשימה
הארצית

דו"ח מטות ערים קבע:

במקום הראשון דני דנון!

למען ארץ ישראל ■ למען ההתיישבות ■ למען הזהות היהודית

הצביעו
דני דנון - מס. 121
ברשימה הארצית בפריימריס לליכוד

להצטרפות ולהתנדבות ביום הבחירות:

טלפון מטה 053-3352727

מייל ddanon@knesset.gov.il

אתר www.dannydanon.com

 www.facebook.com/danny.danon

* דו"ח ארגון מטות ערים התפרסם ב-21.10.2012 והוא
בוחן את עשייתם של חברי הכנסת היוצאת בפרמטרים
של תרומה לארץ ישראל ולמפעל ההתיישבות.

חושב ימין! עושה ימין!

דני דנון
ליכודניק אמיתי